

*

Nor_mo2000@yahoo.com

۵

به منظور بررسی آثار زیست محیطی پسابهای مزارع پرورشی میگو منطقه حله بوشهر، در سال ۱۳۸۰، به مدت ۹ ماه (اردیبهشت ماه تا دی ماه) نمونه برداری از آب و رسوب دو ایستگاه کانال خروجی و خور رمله (محل دریافت پساب) انجام شد. طی اجرای این تحقیق، روند تغییرات فاکتورهای مختلف دما، شوری، pH، اکسیژن محلول، آمونیاک، نیترات، نیتريت، فسفات کل، تمام مواد محلول، تمام مواد معلق و کلروفیل a در نمونه های آب، کل مواد آلی و pH در نمونه های رسوب، از کانال خروجی به سمت دریا بررسی شد. نتایج به دست آمده نشان می دهد که حداکثر میزان فاکتورهای آمونیاک و فسفات بترتیب برابر ۰/۵۱۷ و ۰/۱۸۰ mg/L بوده است.

میزان همبستگی دو فاکتور آمونیاک و فسفات به عنوان دو شاخص اصلی آلاینده پسابهای آبریان پرورشی، در کانال خروجی منطقه حله با دهانه خور رمله (۰/۷۰ و ۰/۷۳۳) در نظر گرفته شد. این مقادیر گویای آن است که پساب خارج شده، قبل از رسیدن به دریا به وسیله سیستم خودپالایشی کانال و خور، تا اندازه ای تعدیل می شود و براساس مشاهدات حاصل از مطالعات سالهای ۱۳۷۷ و ۱۳۷۹ انتظار می رود با ورود به دریا، میزان این همبستگی به صفر نزدیک شود.

مقایسه مقادیر حاصل با حدود مجاز پیشنهادی برای فاضلابهای شهری و پسابهای مزارع پرورش میگو و مقایسه مقادیر فاکتورهای مورد بررسی در آبهای خروجی مزارع پرورشی مناطق دیگر جهان با پیشینه های موجود از نوسانات این فاکتورها در منطقه، نشان می دهد تقریباً تمام ایستگاهها حتی کانال خروجی از نظر بار آلودگی پایین بوده است.

: منطقه حله، بوشهر، پساب، میگو، آثار زیست محیطی.

صنعت تکثیر و پرورش آبریان است که تنها از سال ۱۹۹۳ تا ۱۹۹۴ حدود ۲۰ درصد افزایش تولید داشته است [۱]. رشد صنعت تکثیر و پرورش آبریان علاوه بر استفاده بیشتر از منابع طبیعی، باعث به هم زدن تعادلهای طبیعی موجود می شود. به منظور تعیین میزان مناسب توسعه تکثیر و پرورش آبریان

رشد روز افزون جمعیت همراه با نیازهای اقتصادی و اجتماعی آن سبب شده است که صنایع مختلف در چند دهه اخیر شاهد رشد چشم گیری باشند، از جمله این صنایع،

حاضر، خلاصه نتایج به دست آمده در منطقه حله طی دوره بررسی می باشد.

منطقه پرورشی حله در ۱۰۵ km شمال- شمال غرب شهرستان بوشهر واقع شده، مساحت کل آن ۱۰۰۰ هکتار و سطح زیر کشت آن در حدود ۸۰۰ هکتار است. تمام پسابهای حاصل از مزارع این منطقه پس از ادغام، از راه یک کانال به خور رمله وارد می شوند.

در این تحقیق از آب و رسوب ۲ ایستگاه انتخاب شده در منطقه حله (نقشه ۱)، در طول دوره خروج پساب (خرداد ماه تا اواسط آذر ماه)، قبل از خروج پساب (اردیبهشت ماه) و بعد از دوره برداشت (اواخر آذر ماه تا دی ماه) به صورت ماهانه، نمونه برداری انجام شد. موقعیت جغرافیایی هر یک از نقاط در جدول ۱ آمده است.

شایان ذکر است که دوره پرورش در سال ۱۳۸۰، از اردیبهشت ماه تا مهر ماه و دوره برداشت از اواخر مهرماه تا اواسط آذرماه بود.

در این بررسی نمونه برداری از هر دو ایستگاه، در شرایط جزر بود و در هر ایستگاه برای هر فاکتور ۳ نمونه تهیه شد و سپس هر یک به طور جداگانه مورد بررسی قرار گرفت. نمونه‌های آب با استفاده از بطری روتنر برداشت شد و پس از جمع آوری، با توجه به نوع فاکتور، ثابت شده و در مجاورت یخ به آزمایشگاه منتقل شد [۷].

متناسب با محیط و نیز راههای کنترل آلودگی، در کشورهای پرورش دهنده در کنار این صنعت، تحقیقات زیادی در زمینه تأثیر آن بر روی محیط زیست انجام می‌شود، به عنوان مثال در تگزاس آمریکا طی سالهای ۹۵-۱۹۹۴، در استرالیا و تایلند طی یک دوره ۵ ساله در این رابطه تحقیقاتی صورت گرفته است [۱-۴].

در ایران با شروع فعالیت صنعت تکثیر و پرورش میگو، موضوع میزان توسعه آن و ظرفیت خلیج فارس به عنوان منبع دریافت کننده پساب، مطرح گردید. این امر در نهایت باعث شد برای اولین بار در سال ۱۳۷۷ تأثیر آبی پروری بر محیط زیست در منطقه حله بوشهر بررسی شود و در طی آن، کیفیت آبهای ورودی به مزارع و پسابهای حاصل از فعالیت آنها، مورد بررسی قرار گیرد. براساس نتایج این تحقیق، مزارع پرورشی حله با میزان بار آلودگی در طول دوره نمونه برداری، عامل آلوده کننده‌ای برای محیط زیست دریایی محسوب نمی‌شوند [۵]. نظر به اینکه در آن زمان فقط حدود ۴۰٪ از مزارع موجود فعالیت داشتند، به منظور بررسی کاملتر و در سطح وسیعتر، در سال ۱۳۷۹ مجدداً این منطقه مورد بررسی قرار گرفت. براساس نتایج حاصل مشخص شد که هر چند افزایش جزئی بار آلودگی وجود دارد اما هنوز در حدی است که برای محیط‌زیست خطرناک نمی‌باشد [۶]. در ادامه، طی دوره پرورش سال ۱۳۸۰ این پروژه در دو منطقه حله و دلوار با هدف مشابه (تعیین کیفیت پسابهای مزارع از طریق کنترل و مطالعه فاکتورهای مختلف فیزیکی شیمیایی) به طور همزمان اجرا گردید. مقاله

موقعیت جغرافیایی ایستگاههای مورد بررسی

درجه	دقیقه	ثانیه	درجه	دقیقه	ثانیه
۲۹	۱۲	۳۸	۵۰	۴۰	۴۲
۲۹	۱۱	۵۶	۵۰	۳۸	۵۴

محللول، تقاضای بیولوژیکی اکسیژن (B.O.D. ۵) و pH آب و حلالها کاستگاهها در منطقه پروشن میگری ۳-WTW اسیدیته سنج Multiline F/set، شوری و شفافیت بترتیب با دستگاه شوری سنج چشمی مدل ATAGO S/Mill و سکشی دیسک اندازه گیری گردید [۷, ۱۲-۱۴].

لازم به توضیح است که طی این بررسی، میزان دبی پسابها هر ماه ۲ بار و به روش خطوط هم سرعت با استفاده از جسم شناور اندازه گیری شد [۱۵]. برای روشن شدن اختلاف مقادیر یک فاکتور در زمان قبل از خروج پساب (اردیبهشت ماه) با طول دوره خروج پساب، از آنالیز واریانس یک طرفه و به منظور بررسی تأثیر فاکتورهای مختلف در یک ایستگاه و همچنین اثر ایستگاههای مختلف بر هم، از ضرایب همبستگی استفاده شد.

نمودار ۱، تغییرات میزان آبدهی کانال ادغامی خروجی منطقه حله را در طول این بررسی نشان می دهد. چنانچه مشاهده می شود حداقل و حداکثر میزان بترتیب برابر $0.548 \text{ m}^3/\text{s}$ در تاریخ $80/10/1$ ، $11/462 \text{ m}^3/\text{s}$ در تاریخ $80/6/18$ و میانگین آن برابر $8/044 \text{ m}^3/\text{s}$ بوده است.

(NO)

جدول ۲، تغییرات میزان نیتريت در آب ایستگاههای منطقه حله را در طول این تحقیق نشان می دهد. چنانچه مشاهده می شود، حداقل میزان نیتريت برابر 0.0033 mg/L در ایستگاههای شماره ۱ و ۲ از ماه تیر، حداکثر آن در ایستگاه شماره ۱ (کانال ادغامی خروجی) از ماه آذر برابر 0.0083 mg/L و میانگین آن در طول دوره 0.0050 mg/L بوده است.

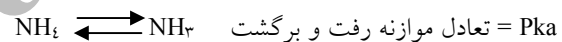
(NO)

برای تعیین پارامترهای فسفات کل، نیترات، نیتريت و کلروفیل a از دستگاه اسپکتروفتومتر مویکیتی منطقه پروشن میگری و بترتیب از روشهای اسکوربیک اسید، احیای کادمیم، رنگ سنجی استفاده گردید [۷, ۸, ۹].

اندازه گیری میزان آمونیاک بر اساس روش ایندوفل^۱ انجام شد [۱۰]. شایان یادآوری است غلظت به دست آمده در اندازه گیری آمونیاک، مقدار کل آمونیاک غیر یونیزه و یونیزه بود و محاسبه میزان آمونیاک غیر یونیزه از فرمول زیر استفاده شد [۱۱]:

$$100 = \frac{100}{1 + \text{antilog}(pka - pH)}$$

که در آن:

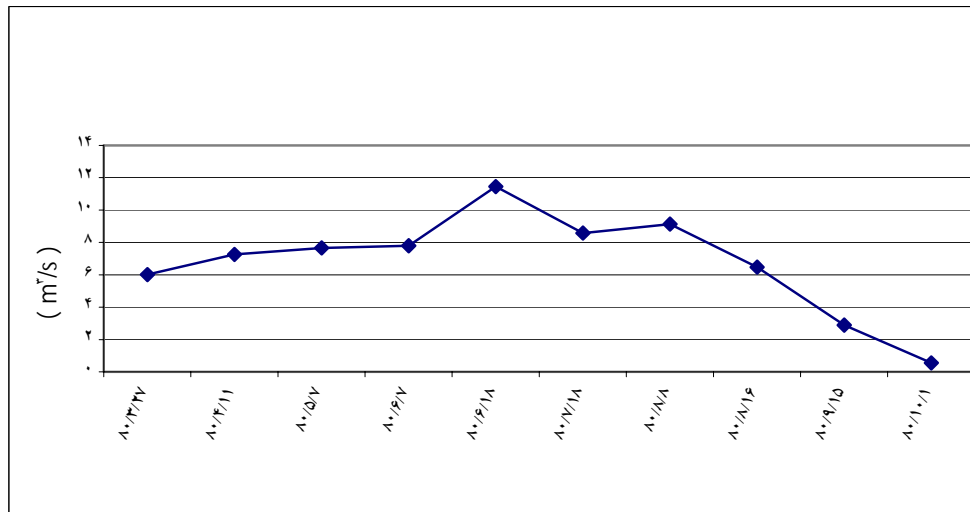
pH = میزان اسیدیته

همچنین برای تعیین میزان کل مواد معلق از روش صاف کردن نمونه با فیلتر 0.45μ ، سپس خشک کردن فیلتر در 105°C و به منظور اندازه گیری کل مواد محلول (T.D.S.) از روش خشک کردن نمونه در 180°C استفاده شد [۷].

نمونه برداری از رسوبات بستر برای تعیین میزان مواد آلی کل (T.O.M.) و pH با استفاده از گراپ با سطح دهانه $15 \times 15 \text{ cm}^2$ انجام شد. نمونه های جمع آوری شده در کیسه های پلاستیکی به صورت جداگانه نگهداری و تحت دمای 4°C به آزمایشگاه منتقل شد.

در آزمایشگاه برای تعیین درصد مواد آلی کل رسوبات (T.O.M.) از روش شیمیایی (دی کرومات پتاسیم و اسید سولفوریک) استفاده شد [۹]. همچنین میزان کل اکسیژن

نتایج حاصل از اندازه‌گیری میزان نیترات در نمونه‌های آب منطقه حله، در جدول ۳ مندرج می‌باشد.

نوسانات آبدهی کانال ادغامی خروجی منطقه حله - دوره پرورش سال ۱۳۸۰

میزان نیتریت در نمونه‌های آب ایستگاههای مورد بررسی $\text{mgNO}_2\text{-N/l}$

منطقه حله - دوره پرورش سال ۱۳۸۰

۰/۰۰۵۴	۰/۰۰۸۳	۰/۰۰۸۰	۰/۰۰۶۳	۰/۰۰۵۰	۰/۰۰۴۳	۰/۰۰۳۳	۰/۰۰۵۶	۰/۰۰۳۷		
۰/۰۰۰۴	۰/۰۰۱۵	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۶	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۶	۰/۰۰۰۶	۰/۰۰۰۶	۰/۰۰۰۵	S.D.	
۰/۰۰۴۵	۰/۰۰۷۷	۰/۰۰۵۷	۰/۰۰۵۳	۰/۰۰۴۰	۰/۰۰۳۷	۰/۰۰۳۳	۰/۰۰۶۰	۰/۰۰۳۷		
۰/۰۰۰۵	۰/۰۰۲۱	۰/۰۰۰۶	۰/۰۰۰۶	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۱۱	۰/۰۰۰۶	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۵	S.D.	
۰/۰۰۵۰	S.D.									
۰/۰۰۰۴	S.D.									

میزان نیترات در نمونه‌های آب ایستگاههای مورد بررسی $\text{mgNO}_3\text{-N/l}$

منطقه حله - دوره پرورش سال ۱۳۸۰

۰/۰۳۴	۰/۰۳۵	۰/۰۳۹	۰/۰۴۰	۰/۰۲۵	۰/۰۲۶	۰/۰۲۰	۰/۰۵۵	۰/۰۳۰		
۰/۰۰۳	۰/۰۰۷	۰/۰۰۶	۰/۰۰۶	۰/۰۰۰	۰/۰۰۱	۰/۰۰۶	۰/۰۰۱	۰/۰۱۵	S.D.	
۰/۰۳۱	۰/۰۴۲	۰/۰۲۸	۰/۰۳۱	۰/۰۳۹	۰/۰۲۰	۰/۰۲۰	۰/۰۵۱	۰/۰۳۰		
۰/۰۰۷	۰/۰۰۸	۰/۰۰۶	۰/۰۰۶	۰/۰۰۶	۰/۰۰۵	۰/۰۰۵	۰/۰۰۶	۰/۰۱۵	S.D.	

۰/۰۹۷	۰/۰۲۷	۰/۰۹۳	۰/۰۷۰	۰/۰۹۰	۰/۰۴۷	۰/۱۱۷	۰/۱۲۰	۰/۱۴۰	میزان S.D.	دهانه خور رمله
۰/۰۲۵	۰/۰۱۲	۰/۰۵۱	۰/۰۱۰	۰/۰۲۰	۰/۰۲۳	۰/۰۰۶	۰/۰۱۷	۰/۰۵۰		
۰/۱۰۳	S.D.									
۰/۰۲۹										

درصد کل مواد آلی در نمونه‌های آب ایستگاههای مورد بررسی منطقه حله- دوره پرورش سال ۱۳۸۰

۰/۲۸۳	۰/۲۶۰	۰/۴۶۵	۰/۲۸۷	۰/۱۵۰	۰/۴۸۷	۰/۱۵۳	۰/۲۹۳	۰/۱۴۵	میزان S.D.	
۰/۰۴۵	۰/۰۸۲	۰/۰۶۴	۰/۰۳۵	۰/۰۴۴	۰/۰۸۵	۰/۰۰۶	۰/۰۷۲	۰/۰۰۹		
۰/۲۴۹	۰/۲۳۰	۰/۲۶۳	۰/۲۱۰	۰/۱۳۹	۰/۱۹۷	۰/۵۲۵	۰/۲۲۵	۰/۱۸۶	میزان S.D.	
۰/۰۳۴	۰/۰۶۹	۰/۰۶۰	۰/۰۱۰	۰/۰۱۱	۰/۰۳۵	۰/۰۶۴	۰/۰۳۵	۰/۰۲۱		
۰/۲۶۶	S.D.									
۰/۰۳۹										

مقایسه میانگین نیتريت، نترات و آمونیاک قبل از خروج پساب با طول دوره خروج پساب در ایستگاههای مختلف از طریق آنالیز واریانس یک طرفه

f		α		f		α		f		α		f		α	
۲۷۰۳۸۵	۰/۰۰	۷۲۲۷۵	۰/۰۰۱	۵۲/۶	۰/۱	۸/۷۰	۰/۰۴	۴۹۰۰۰	۰/۰۰۲	۱۸/۰۰	۰/۰۱۳	-			
۸۰۵۵۵۶	۰/۰۰۱	۲۴۲۱۰	۰/۰۰۸	۱۱۳۳	۰/۳	۱/۰۹	۰/۳۶	۰/۵۰	۰/۵۲	۰/۵۰۰	۰/۵۱۹	-			
۳۳۶۳۲	۰/۰۰۴	۱۶۵۹۸۵	۰/۰۰	۱۲۴۱	۰/۳	۰/۲۲	۰/۶۷	۰/۰۰	۱/۰۰	۲/۰۰	۰/۲۳۰	-			
۳۹۸۵	۰/۰۰	۲۱۱۴۹۰	۰/۰۰	۱۱۰۵	۰/۳	۰/۳۰	۰/۶۲	۱/۰۰	۰/۳۷	۱۶/۰۰	۰/۰۱۶	-			
۳۱۵۰۶۳	۰/۰۰	۷۴۶۰	۰/۰۰	۰/۰۳۳	۰/۹	۱/۳۶	۰/۳۱	۱۲۵/۵	۰/۰۲	۳۲/۰۰	۰/۰۰۵	-			
۸۶۴۷	۰/۰۴۲	۲۰۱۸۱۷	۰/۰۰	۰/۰۴۸	۰/۸	۰/۹۶	۰/۳۸	۱۸۰۰۰	۰/۰۱۳	۱۳۹/۰	۰/۰۰	-			
۱۴۴۶	۰/۲۹۵	۱۱۱۴۴	۰/۰۰	۱۱۶۹۱	۰/۳	۰/۳۲	۰/۶۰	۱۰۰۵	۰/۳۷	۲۴/۵۰	۰/۰۰۸	-			

مقایسه میانگین مواد آلی کل رسوبات، کل مواد معلق و فسفات قبل از خروج پساب با طول دوره خروج پساب در ایستگاههای مختلف از طریق آنالیز واریانس یک طرفه

f		α		f		α		f		α	
۰/۶۵	۰/۴۷	۰/۲۱	۰/۶۸	۱/۵۹۸	۰/۲۷۵	۱۲/۳۸	۰/۰۲۴	-			
۰/۹۴	۰/۳۹	۰/۵۶	۰/۵۰	۲/۸۱۴	۰/۱۶۹	۱/۵۶	۰/۲۸۰	-			

۱/۱۳۳	۰/۰۳۳	۶/۷۰	۰/۰۶	۰/۲۷۶	۰/۶۲۷	۳۷/۷۶	۰/۰۰۲	-
۳۲۱۴	۰/۱۴۶	۰/۸۲	۰/۴۲	۶۹/۲۶	۰/۰۰۱	۰/۰۳۸	۰/۸۵۶	-
۶۹۱۴	۰/۰۵۸	۶/۱۳	۰/۰۷	۹/۸۰	۰/۰۳۵	۴۵/۱۶	۰/۰۰۳	-
۱۵۴۱	۰/۲۸	۸/۹۳	۰/۰۴	۴/۸۷	۰/۰۹۲	۵/۲۰	۰/۰۸۵	-
۱۷۲۵۴	۰/۰۱۴	۹/۹۲	۰/۰۴	۱/۲۱	۰/۳۳۳	۵/۸۴	۰/۰۷۳	-

مقایسه میزان همبستگی فاکتورهای مختلف در هر ایستگاه دوره پرورش سال ۱۳۸۰

r	α	r	α	
۰/۶۵	۰/۰۸	۰/۵۱	۰/۱۹	-
- ۰/۰۸	۰/۸۵	۰/۴۸	۰/۲۳	-
- ۰/۴۹	۰/۲۲	- ۰/۵۶	۰/۱۵	-
- ۰/۶۰	۰/۱۲	- ۰/۶۸	۰/۰۶	-
---	---	- ۰/۳۳	۰/۴۷	-
---	---	- ۰/۲۵	۰/۶۰	-
---	---	۰/۶۷	۰/۱۰	-
- ۰/۷۱	۰/۰۵	- ۰/۳۳	۰/۳۳	a -
۰/۲۲	۰/۶۰	- ۰/۲۰	۰/۶۴	T.S.S. -
۰/۳۱	۰/۴۶	۰/۰۷	۰/۸۶	T.D.S. -
---	---	۰/۳۱	۰/۵۰	-
---	---	۰/۰۱	۰/۹۸	T.S.S. -
---	---	۰/۰۵	۰/۹۲	T.D.S. -
---	---	- ۰/۲۱	۰/۸۸	- T.O.M
---	---	- ۰/۳۵	۰/۴۵	- a

مقایسه میانگین غلظت فاکتورهای مختلف در پسابهای مزارع پرورشی حله با مقادیر مجاز

					-	
۱	۲/۵	۰/۹۸	۰/۰۱ - ۱/۱۷	۶/۴۵	۰/۳۳۵ (۰/۱۳ - ۰/۵۲)	آمونیاک mgNH ₃ -N/l
	۵۰	۰/۰۷	۰/۲ - ۰/۵	۰/۵۳۱	۰/۰۳۴ (۰/۰۲۰ - ۰/۰۵۵)	نیترات mgNH ₃ -N/l
	۱۰	۰/۰۲	۰/۰۲ - ۰/۲۵	۰/۱۲۶	۰/۰۰۵۴ (۰/۰۰۳ - ۰/۰۰۸)	نیتریت mgNH ₃ -N/l

فسفات mgNH ₃ -N/l	۰/۱۰۹ (۰/۰۵-۰/۱۶)	۱/۲۴۳	۰/۲-۰/۴۴	۰/۱۸	۶
اکسیژن محلول mg/l	۳/۸۹ حداقل	۰/۴۷۹ حداقل	۲/۷-۸/۳	۲ حداقل	۳ حداقل
B.O.D ₅ mg/l	۱/۹۵ (۱/۳۳-۲/۷۱)		۱/۳-۲/۷	۱۰	۳۰
PH	۷/۹۳-۸/۸۶	۷/۳۹	۷/۳-۸/۶	۶/۵-۸/۵	۶/۰-۹/۰
منبع	تحقیق حاضر	ایزدپناهی، ۱۳۷۳	Samocha, ۱۹۹۵	Dierbery, ۱۹۹۶	محیط زیست، ۱۳۷۸

فاکتورهایی از پساب که به نحوی می‌توانند در محیط مشکل آفرین باشند، در حد توان بررسی خواهند شد.

بررسی نوسانات نیتريت و محاسبه میزان همبستگی آن با فاکتورهای مختلف نشان می‌دهد بین میزان آبدهی و مقدار نیتريت وابستگی $\alpha = 0.47$ وجود دارد که معنادار نیست (جدول ۹). از طرف دیگر مقایسه میانگین میزان نیتريت در ماههای مختلف دوره پرورش در کانال خروجی منطقه حله، به کمک آنالیز واریانس یک طرفه گویای افزایش معنادار ($\alpha = 0.01$) میزان نیتريت در ماه خرداد نسبت به اردیبهشت است. اما در ماههای تیر و مرداد از میزان آن کاسته شد و با میانگین نیتريت در ماه اردیبهشت تفاوت معناداری نداشت. همچنین، مقایسه میانگین میزان این فاکتور در ماههای شهریور تا آذر با میانگین آن در ماه اردیبهشت دوباره افزایش و اختلاف معناداری را نشان می‌دهد، این روند در رابطه با دهانه خور رمله نیز صدق می‌کند به طوری که اختلاف میانگین میزان نیتريت در ماه اردیبهشت با ماههای تیر، مرداد، شهریور و آذر بی‌معنا و در بقیه ماهها معنادار بود (جدول ۷).

افزایش میزان نیتريت در ماههای خرداد و شهریور تا آبان (در طول دوره خروج پساب) این تصور را ایجاد می‌کند که خروج پساب عامل افزایش این فاکتور است. البته از طرفی افزایش نیافتن نیتريت در ماههای تیر و مرداد این موضوع را مورد تردید قرار می‌دهد اما با توجه به همبستگی نوسانات نیتريت با دما، به نظر می‌رسد عامل کاهش مقدار نیتريت در ماههای تیر و مرداد، بالا رفتن دما و علت افزایش میزان آن از شهریور ماه تا آذر ماه، کاهش دما و فعالیت بیشتر

شایان ذکر است که به منظور جلوگیری از طولانی شدن بحث از ارائه نتایج حاصل از اندازه‌گیری دیگر فاکتورها، صرف نظر شده و در صورت نیاز می‌توان به گزارش نهایی پروژه [۱۶] مراجعه کرد.

با توجه به نمودار ۱ میانگین میزان آبدهی منطقه حله در طول دوره بررسی برابر $8.04 \text{ m}^3/\text{s}$ بود. این مقدار از حداقل m^3/s 0.548 تا حداکثر $11.426 \text{ m}^3/\text{s}$ در نوسان بوده است. این فاکتور نسبت به مطالعات قبلی با میانگین $0.724 \text{ m}^3/\text{s}$ در سال ۱۳۷۷ [۵] و $6.296 \text{ m}^3/\text{s}$ در سال ۱۳۷۹ [۶] بترتیب حدود ۱۱ و ۱/۲ بار افزایش داشته است.

مقایسه این مقادیر با سطح زیر کشت، تعداد لارو در هکتار [۱۷] و میانگین تولید در هکتار (معاونت تکثیر و پرورش آبزیان شیلات بوشهر، ۱۳۷۷-۱۳۸۰)، همچنین میانگین میزان فاکتورهای فسفات و آمونیاک در پسابهای مزارع پرورشی [۵، ۶]، گویای همبستگی بالایی بین این فاکتورهاست، به عبارت دیگر همبستگی بین میزان آبدهی با سطح پرورش برابر 0.988 ، با میزان تولید در هکتار برابر 0.999 ، با مقدار آمونیاک برابر 0.788 و با میزان فسفات برابر 0.793 به دست آمده است. همچنین همبستگی بین میزان آبدهی با میزان تراکم لارو در هکتار برابر 0.990 محاسبه شده است. این نتایج بیانگر تأثیر مستقیم توسعه تکثیر و پرورش بر روی حجم پساب خروجی و به دنبال آن بر روی محیط می‌باشد. به علت وابسته بودن میزان تأثیر پساب بر روی محیط، به مقدار بار مواد حمل شده، در مباحث زیر

میکروارگانسمها باشد.

طول دوره خروج پساب (ماههای خرداد تا آذر) با مقدار اندازه‌گیری شده در ماه اردیبهشت از طریق آنالیز واریانس یک طرفه در دو ایستگاه دهانه خور و کانال خروجی نیز دیده می‌شود به طوری که میزان آن در طول دوره خروج پساب (ماههای خرداد تا آبان) نسبت به ماه اردیبهشت افزایش معناداری ($\alpha = 0.04$) داشته است. این مورد در کانال خروجی حله حتی در ماه آذر، که فعالیت استخرها کاملاً متوقف شده است، نیز قابل مشاهده می‌باشد (جدول ۷).

در بیشترین غلظت اندازه‌گیری شده آمونیاک (مجموع آمونیاک یونیزه و غیر یونیزه) در کانال خروجی، میزان آمونیاک غیر یونیزه برابر 0.17 mg/L محاسبه شد که نشان دهنده سیر افزایشی آن در مقایسه با مقادیر مشابه در سالهای ۷۷ برابر 0.05 mg/L [۵] و ۷۹ برابر 0.1 mg/L [۶] می‌باشد.

همچنین مقایسه مقدار آمونیاک غیر یونیزه (0.17 mg/L) با $1/1 - 1/4 \text{ mg/L}$ به عنوان حد سالم برای مرحله لاروی و جوانی میگو (۱۸، ۱۹، ۲۰)، محدوده $0.05 - 0.20 \text{ mg/L}$ به عنوان غلظت کاهش دهنده رشد آبزیان [۲۱] و غلظت آمونیاک غیر یونیزه در آب دریا برابر 0.1 mg/L [۲، ۱] نشان دهنده بالاتر بودن میزان آن از غلظت این فاکتور در آب دریا و قرار داشتن آن در حدود غلظت کاهش دهنده رشد آبزیان است. اما با توجه به اینکه مقادیر مذکور در کانال خروجی بوده و پس از ورود به خور رمله رقیق شده و به حد طبیعی می‌رسد و از طرفی نوسانات آن در مقایسه با حدود مجاز تعیین شده برای فاضلابهای شهری ایران، میانگین غلظت در فاضلابهای شهری بوشهر، میزان آن در مزارع پرورشی تایلند و تگزاس (جدول ۱۰)، بسیار پایینتر است؛ بنابراین به نظر نمی‌رسد این عامل در شرایط فعلی بتواند سبب ایجاد تأثیر ژرفی بر روی اکوسیستم شود.

بررسی نوسانات غلظت فسفات در منطقه حله و نیز محاسبه ضریب همبستگی میانگین فسفات در ماههای مختلف با میزان دبی پساب $r = 0.31$ ($\alpha = 0.05$)، نشان می‌دهد میزان آبدهی بر مقدار فسفات اندازه‌گیری شده تأثیر

به طور کلی مقایسه حداقل و حداکثر مقدار نیتريت به دست آمده در این تحقیق ($0.033 - 0.083 \text{ mg/L}$) با مقادیر حاصل برای همین منطقه در سالهای ۱۳۷۷ [۵] برابر $0.02 - 0.10 \text{ mg/L}$ و ۱۳۷۹ [۶] برابر $0.02 - 0.24 \text{ mg/L}$ نشان می‌دهد که میزان این فاکتور نسبت به سال ۷۹ کاهش یافت و تقریباً با مقادیر سال ۷۷ معادل شد.

همچنین براساس جدول ۱۰، این مقادیر از حدود مجاز تعیین شده برای فاضلابهای شهری ایران، میانگین غلظت نیتريت در فاضلابهای شهری بوشهر، پسابهای مزارع پرورشی تگزاس و تایلند بسیار کمتر می‌باشد.

محاسبه ضرایب همبستگی نترات با فاکتورهای مختلف نشان می‌دهد میانگین مقدار آن با میزان آبدهی در طول مدت نمونه برداری وابستگی معناداری ندارد (جدول ۹)؛ همچنین مقایسه میانگین نترات در ماه اردیبهشت با ماه خرداد، گویای افزایش معناداری ($\alpha = 0.04$) است اما در بقیه ماهها این اختلاف معنادار دیده نمی‌شود. امکان مشاهده موضوع اخیر در دهانه خور رمله نیز وجود دارد (جدول ۷)، مشاهده نشدن این افزایش در بقیه ماهها، بخصوص در ماههای شهریور و مهر بیانگر تأثیرپذیری از فرآیندهای طبیعی بوده است. از طرف دیگر با توجه به جدول ۱۰، که مقدار نترات در کانال خروجی حله طی این تحقیق ($0.20 - 0.55$) از مقادیر ثبت شده در دوره پرورش سالهای ۱۳۷۷ برابر $0.29 - 0.96$ [۵] و ۱۳۷۹ برابر $0.10 - 0.16$ [۶]، حدود مجاز تعیین شده برای فاضلابهای شهری ایران، میانگین غلظت در فاضلابهای شهری بوشهر و متوسط غلظت در پسابهای مزارع پرورشی تگزاس پایینتر بوده است.

بررسی نوسانات آمونیاک در کانال خروجی منطقه حله و نیز ضریب همبستگی میانگین این فاکتور در ماههای مختلف با مقدار دبی پساب، نشان می‌دهد آمونیاک برخلاف دیگر فاکتورها با میزان آبدهی همبستگی مثبت برابر $r = 0.77$ ($\alpha = 0.10$) دارد (جدول ۹). این موضوع با مقایسه میانگین میزان آمونیاک در

زیادی نداشته است؛ به نظر می رسد عوامل محیطی به مقدار بیشتری میزان این فاکتور را در منطقه، تحت تأثیر قرار داده‌اند (جدول ۹).

نکته دیگری که تأیید کننده موضوع است، مقایسه میانگین میزان فسفات در ماههای خرداد تا آبان با مقدار آن قبل از ورود پساب به محیط (اردیبهشت ماه) می‌باشد؛ این مورد نشان می‌دهد در همه ماهها میزان فسفات اندازه‌گیری شده از میزان ثبت شده در اردیبهشت ماه کمتر است یا اینکه افزایش مشاهده شده معنادار نمی‌باشد. شایان ذکر است که این روند در دهانه خور رمله نیز قابل مشاهده می‌باشد (جدول ۸).

از طرفی همبستگی فسفات با میزان کلروفیل a در دهانه خور رمله مقدار $0.71 - (\alpha = 0.05)$ و در کانال خروجی مقدار $0.33 - (\alpha = 0.43)$ به دست آمده است که گویای وابستگی معکوس این دو فاکتور در منطقه می‌باشد؛ بنابراین به نظر می رسد مصرف فسفات حاصل از پسابهای مزارع بعد از ورود باعث می‌شود تأثیرات خود را هنگام خروج پساب نشان ندهد.

در مطالعات انجام شده در منطقه بوشهر [۲۳]، بیشترین مقدار فسفات در فصل بهار و بین $0.0004 - 0.00093 \text{ mg/L}$ به دست آمد، همچنین میزان این فاکتور در آبهای ساحلی بوشهر [۲۴] در حدود 0.037 mg/L گزارش شده است که مقایسه مقادیر حاصل از این بررسی ($0.16 \text{ mg/L} - 0.05$) با موارد فوق و همچنین با حدود به دست آمده برای همین منطقه در سالهای ۱۳۷۷ ($0.038 \text{ mg/L} - 0.02$) [۵] و ۱۳۷۹ ($0.09 \text{ mg/L} - 0.02$) [۶] نشان دهنده سیر افزایشی نوسانات فسفات در منطقه می‌باشد. احتمال می رود در صورت ادامه روند توسعه صنعت پرورش میگو و دیگر عوامل افزایشده فسفات در منطقه، در آینده مشکلات زیست محیطی خاصی در منطقه ایجاد شود؛ اما در حال حاضر

مقایسه داده‌های حاصل با حداکثر غلظت مجاز فسفات (0.4 mg/L) [۱۲، ۲۲]. حدود مجاز فاضلابهای شهری ایران، میانگین غلظت در فاضلابهای شهری بوشهر و پسابهای مزارع پرورشی تایلند (جدول ۱۰)، گویای آن است که میزان فسفات در کانال خروجی در محدوده غلظتهای پیشنهادی مجاز می‌باشد.

بررسی تغییرات درصد کل مواد آلی رسوبات (T. O. M.) و مقایسه میزان این فاکتور در ماه اردیبهشت به عنوان نمونه شاهد قبل از ورود پساب به منطقه با مقدار آن در طول دوره خروج پساب، به کمک آنالیز واریانس نشان می‌دهد که میزان ماده آلی در طول دوره خروج پساب در کانال خروجی حله به طور معناداری (0.02 ، 0.003 ، 0.024) α افزایش داشته است (جدول ۸). از طرف دیگر، همبستگی این مقادیر با میزان دبی پساب در کانال خروجی برابر $0.21 -$ به دست آمد (جدول ۹) که هرچند میزان این همبستگی کم می‌باشد اما احتمالاً گویای تأثیر مستقیم سرعت آب خروجی بر شستن و انتقال ذرات ماده آلی از کانال خروجی پساب است.

مقایسه مقادیر به دست آمده با نتایج پروژه‌های قبلی [۲۵] گویای آن است که نوسانات این فاکتور در طول دوره بررسی، در حد طبیعی آبهای کم عمق ساحلی بوشهر $0.5 - 0.4$ می‌باشد. همچنین میزان تمام داده‌ها، حتی ایستگاه خروجی، پایینتر از حد مجاز (0.5) [۱، ۱۲] بود؛ به نظر می رسد در شرایط کنونی، این مقدار ماده آلی برای محیط دریایی آلوده کننده نباشد.

به طور کلی در این تحقیق به منظور بررسی چگونگی روند تأثیر پساب در منطقه حله، از نوسانات آمونیاک و فسفات به عنوان شاخصهای آلودگی پسابهای مزارع پرورشی استفاده شد؛ از دیگر فاکتورها به دلیل تأثیر فرایندهای زیستی و غیرزیستی بر روی آنها صرف نظر شده و بررسی دقیقتر آنها به شناخت بیشتر روند تأثیر این عوامل (زیستی و غیر زیستی)

بر هم واگذار شده است.

بنابراین، میزان همبستگی دو فاکتور آمونیاک و فسفات در کانال خروجی منطقه حله با دهانه خور رمله محاسبه شد که بترتیب 0.763 ($\alpha = 0.028$) و 0.7 ($\alpha = 0.05$) به دست آمد. به نظر می رسد پساب خارج شده از کانال تا دهانه خور رمله، قبل از رسیدن به دریا، به وسیله سیستم خود پالایشی تعدیل شده و چنانچه در مطالعات قبلی [5، 6] مشاهده شد با ورود به دریا، تأثیر پساب در محیط قابل تشخیص نمی باشد. از طرف دیگر همان گونه که در قسمت بحث اشاره شد با توجه به بالا بودن میزان فسفات قبل از دوره پرورش نسبت به مقدار آن در طول دوره پرورش، به نظر می رسد کانال خروجی تحت تأثیر دریاست.

مقایسه میزان فاکتورهای مختلف در پسابهای مزارع منطقه حله در طول این بررسی با مقادیر مربوط به فاضلابهای شهری بوشهر (جدول 10)، گویای این مطلب است که غلظت تمام فاکتورها در فاضلابهای شهری بمراتب بیشتر از پسابهای مزارع بوده است. همچنین مقایسه میزان فاکتورهای مورد نظر با مقادیر به دست آمده برای مزارع پرورشی تگزاس و تایلند و نیز حدود مجاز پیشنهاد شده (برای رودخانه ها و

محیطهای دارای تبادل کم آب با خلیج مکزیک) به وسیله سازمان حفاظت از محیط زیست تگزاس (TNRCC) نشان می دهد تمام مقادیر از حدود مشخص شده پایینترند.

با توجه به مطالب فوق و نظر به اینکه تقریباً غلظت تمام فاکتورهای مورد بررسی در هر دو ایستگاه در حد طبیعی بوده و اگر افزایش جزئی داشته، پس از ورود به دریا به دلیل حجم زیاد آب، شوری بالا (قدرت یونی زیاد) و مکانیسمهای خود پالایشی آن به حد مناسب رسیده است، می توان گفت که در حال حاضر نشانه ای روشن دال بر آلودگی ناشی از مزارع پرورشی منطقه حله برای محیط زیست دریایی وجود ندارد اما این وضعیت با توجه به شرایط اقلیمی و زیستی این دوره می باشد و ممکن است در سالهای بعد روند فعالیتهای تکثیر و پرورش، زیستی و فرایندهای خود پالایشی به این شکل نباشد، همچنین روند افزایشی برخی از فاکتورها از جمله فسفات و آمونیاک، شرایطی را ایجاد می کند که لازم است همچون دیگر کشورها به منظور دستیابی به اطلاعاتی جامع از روند هر ساله پسابها و بار مواد مغذی آنها در محیط، چنین بررسیهایی به صورت مستمر و در سطح وسیعتر از تمام کانالهای ورود پساب به خلیج فارس انجام گیرد.

[4] Smith, P. T.; "Characterisation of effluent from prawn ponds on the clarence river, PACON Conference, Australia; 1996; p. 11.

[5] امید، س.؛ "بررسی کیفیت آبهای ورودی و خروجی استخرهای پرورشی سایت حله بوشهر؛ مرکز تحقیقات شیلاتی خلیج فارس (میگوی ایران)؛ 1378؛ صص 9-24.

[6] امید، س.؛ "بررسی اثرات آبی پروری بر محیط زیست در منطقه حله بوشهر؛ مرکز تحقیقات میگوی ایران؛ 1381؛ صص 22-12.

[7] Clasceri, L. S., Greenberg, A.E., Trussell, R. R.; "Standard methods for the examination of water wastewater"; American Public Health Association. 1989. pp. 1-206.

[1] Samocha, T. M., Lawrence, A. L.; "Shrimp farms, effluent waters, environmental impact and potential treatment methods; Corpus Christi, Texas; p. 25.

[2] Dierbery, F. E., Kiattisimkul, W.; "Impacts and implications of shrimp aquaculture in thailand"; *Environ. Manage*; 1996; 20 (5): p. 18.

[3] Sansanayuth, P., Phadungchep, A.; "Shrimp pond effluent pollution problems and treatment by constructed wetlands; Water Quality International, Thailand. 1996; p. 6.

- [18] Wickins, J. F.; "The tolerance of warm – water prawns to recirculated water"; *Aquaculture*; 1976; 29. pp. 347- 357.
- [19] Chen, J. C., Chin, T. S.; "Acute toxicity of nitrite to tiger prawn *Penaeus monodon* larvae"; *Aquaculture*; 1988; 69: pp. 253 - 262.
- [20] Wajsbrot, N., Gasith, A., Krom, M. D., Samocha, T. M.; "Effect of dissolved oxygen and moult stage on the acute toxicity of ammonia to juvenile green tiger prawn *Penaeus semisulcatus*". *Environ. Toxicol. Chem*; 1990; 9: pp. 497 – 504.
- [21] Colt, J. E., Armstrong, D. A.; "Nitrogen toxicity to crustaceans, fish and mollusks"; *Bio- engineering Symposium for Fish Culture*; 1981; pp. 34 - 47.
- [22] Thomas, P. C.; "Current and emerging trends in aquaculture"; Daya Publ. House, Delhi, India; 1998; pp. 370- 384.
- [23] "ECO-ZIST consulting engineers"; *Atomic Energy Organization of Iran*; 1978; I, II; pp. 1 – 20.
- [۲۴] ایزدپناهی، غ؛ "بررسی فاضلابهای شهری بوشهر؛ مرکز تحقیقات شیلاتی خلیج فارس (میگوی ایران)؛ ۱۳۷۳؛ ص ۳۹.
- [۲۵] نوری نژاد، م؛ "شناسایی نوزادگاههای میگو در سواحل جنوبی استان بوشهر (بندر گاه تا خور زیارت)؛ مرکز تحقیقات شیلاتی خلیج فارس (میگوی ایران)؛ ۱۳۷۵؛ صص ۱۲-۲۴.
- [8] ROPME, "Manual of oceanographic observation and pollutand analysis methods; 1989; pp. 101-160.
- [9] Procedures Manual, Spectrophotometer DR/2000.
- [10] Parsons, R. T.; A manual of chemical and biological methods for seawater analysis, Pergamon Press; 1984; pp. 3- 33.
- [11] Phillips, M. J.; Training course and workshop. Tentative progrome, in anzali; 1993.
- [12] Boyd, C. E.; "Water quality in ponds for aquaculture"; BIRMINGHAM Publishing CO; 1990; pp. 25 – 79.
- [13] Mandal, L. N.; "Chemical anahaysis of fish pond soil and water"; Daya Publishing House Delhi; 1998; pp. 28- 119.
- [14] Rump, H. H., Krist, H.; "Laboratory manual for the Examination of Water, Wastewater and Soil"; VCH Publishers; 1998; pp. 35 – 56 .
- [۱۵] علیزاده، ا؛ "اصول هیدرولوژی کاربردی؛ انتشارات آستان قدس رضوی؛ ۱۳۷۴؛ صص ۵۴-۷۵.
- [۱۶] امید، س؛ "بررسی اثرات آبی پروری بر محیط زیست در منطقه حله و دلوار بوشهر؛ پژوهشکده میگوی ایران؛ ۱۳۸۲؛ صص ۴۰-۶۵.
- [۱۷] معاونت تکثیر و پرورش آبزیان شیلات بوشهر؛ گزارش عملکرد کارگاههای تکثیر و پرورش استان بوشهر؛ ۱۳۷۷-۱۳۸۰، صص ۱-۲۴.